

??Lo Pregoner'

En la 40a assemblea de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal (ACPC), feta a Barcelona el 18 de juny, la revista **El Pou de la gallina**, entre d'altres mitjans de comunicació, va rebre un reconeixement pels seus 35 anys d'existència. Curiosament, a l'hora de fer-ne el lliurament, el presentador i una altra membre de l'actual junta van demanar: d'on és la revista? Alguns dels que dirigeixen l'associació no tenen ni idea de les publicacions que representen. I és un tema greu, perquè en són conscients i així se'n van fer ressò al llarg de la jornada. Saben que la premsa comarcal en conjunt és la més important en tots els sentits, i la més llegida del nostre país, però l'altra realitat és que ben poc ens coneixem entre nosaltres. Caldria relacionar-nos més i intercanviar-nos informacions. Per començar, escriuré quatre ratlles sobre la revista *El Pregoner*, que l'any 2021 va celebrar el centenari.

Es tracta d'un mensual que va néixer com a quinzenal a Bellpuig de l'Urgell. *Lo Pregoner* va tenir la seva primera etapa entre 1921 i 1936, sota la responsabilitat de Ramon Saladrígues Oller, que regia una impremta, amb la motivació d'animar el jovent a l'escriptura. La revista és escrita bàsicament en català i salva l'escull de la Dictadura de Primo de Rivera, tot i estar sotmesa a la censura prèvia. Bàsicament escriu sobre festeigs, renyines, amistats i enemistats entre jovent, succeïts a la vila. Té una secció, *Pessics*, amb notes satíriques i un altra, *Versos*, de creació literària. Dona importància a la secció *Sports*. D'ideologia catalanista, catòlic i conservador, *Lo Pregoner* va desaparèixer a l'inici de la Guerra Civil i la impremta va ser col·lectivitzada. No va reaparèixer fins al 1952 com *El Heraldo de Urgel*, en castellà, com a revista local de postguerra i d'acord amb les autoritats militars i religioses de la Dictadura. Els articles reflecteixen alguns fets de l'època, amb predomini de festes i poesia religioses. El 1971 recull articles de futbol i d'altres esports locals, història de les colles sardanistes i de corals. Amb la transició, recupera plenament el català, es fa ressò d'actes de la cançó catalana i arriba al número 500, l'any 1979. L'agost d'aquell any *El Pregoner d'Urgell*, inicia la tercera època, sota la direcció de Francesc Saladrígues en la primera etapa. Dins l'actual Consell de Redacció encara hi continua Antoni Saladrígues.